

Kiusattu

– Sieltähän se äidin kultti tulee koulusta. Kuinkas siellä sujui? Mitä sinä opit tänään, Kalle pieni?

– Emmä vtu mitää oppinu.

– Etkö, lapsi rakas? Kuinkas siinä nyt niin kävi? Oliko ne opettajat taas pakkolomalla?

– Ei kai ne olleet. Mut ku siellä kiusataan.

– Hyvänen aika, joko ne sinuakin kiusaavat. Kyllä tuo koulunkäynti on mennyt ihan mahdottomaksi, kun ei enää kilteimmäkään saa olla rauhassa. Minä juuri sanoin isälle illalla kun televisiossa puhuttiin siitä koulukiusaamisesta, että onneksi meidän Kalle on sentään niin reipas ja sosiaalinen poika, että ei sitä ainakaan kiusata. Mutta että näinkö on käynyt kuitenkin. Mitä ne oikein sulle teki?

– Ekaks ne vtu pakotti tekeen kaikkea mitä mä en haluu.

– Pakottivat tekemään? Kamalaa. Mitä hirveyksiä ne käskee sun tehdä?

– No toi bioskan ope vtu käskee mut taululle piirtämään mimmonen on pallerojäkälä.

– Ja sinä et olisi halunnut mennä taululle piirtämään pallerojäkälää?

– En tietty, kun emmä tiä mimmonen se vtun pallerojäkälä on.

– Mistäpä sitä viaton lapsi sellaista tietäisi. Kiusasiko ne muutenkin?

– Joo. Ne alko vtu soittaa suutaan ja sitte räökkäsivät.

– Herran pieksut! Ei minkäänlaista turvaa. Miten ne soittivat suutaan?

– No kun mä näytin matikan vihkoa opelle niin se alko änkyttää että "Mutta Kalle, ethän sinä ole tehnyt läksyjäsi ja vävää".

– Että semmoista sanoit? Ja vielä opettaja. Sekö se sua räökkäsikin?

– Ei se se ollut, vaan se vtun rehtori.

– Taikeroinen! Itse rehtorikin! Ei ole enää millään mitään väliä. Miten se sua räökkäsi?

Kyllä sä äidille voit kertoa, en minä rupea kantelemaan, ellet sä itse halua.

– Se vtu käskee kansliaan ja pani mut nurkkaan seisomaan.

– Apua! Minä pyörryn! Sehän on perverssi se jätkä. Tuohan on inestää. Ja ilman mitään syytä tietysti. Vai yrittikö se niinku mitenkään perustella.

– Ei se silleen. Vtuili vaan siitä kun mä vähän kamppasin äikän open käytävällä ja kun se vtun ikkuna särky, kun sen pää osu siihen.

– Siis täysin sairasta väkivaltaa. Siitä pitää valittaa sosiaalilautakuntaan tai jonnekin siitä rehtorista. Ehkä me voitais soittaa sinne koulukiusauspuhelimeen ja antaa se ilmi koko kansalle, jooko?

– Joo. Mut mitä mä teen jos ne vtut huomennakin kiusaa?

– Kuulepas, Kalle pieni. Sinun ei tarvitse sietää semmoista. Ne vaan yltyy siitä. Jos ne vielä yrittää jotain semmoista, niin näytä niille ettei sua voi noin vain alistaa. Äiti ostaa sulle vielä tänään oikein kovakärkiset koulukengät että niillä voit hujauttaa. Vaikka jalkoväliin tähtää niin se tehoaa. Ja kyllä sä tällaisessa tapauksessa voit varmaan lainata iskän nyrkkirautojakin. Niillä kun vedät reilusti turpaan ennenkuin ne ehtii käydä kimppuun, niin kyllä niiltä luonto lähtee, usko vain äitiäsi.

